

در ماه‌های انتهایی سال گذشته جمع بندی و پایش آمارهای واردت و صادرات توسط واحد مطالعات آماری و راهبردی انجمن صنایع نساجی ایران حکایت از روند افزایش واردات پارچه به عنوان یکی از کالاهای واسطه‌ای انتهای زنجیره ارزش صنعت نساجی داشت که با احتساب ردیف تعرفه‌های پارچه صنعتی در حدود ۸۵۰ میلیون دلار و بدون احتساب پارچه‌های صنعتی ۷۵۰ میلیون دلار واردات داشته است که بخش عمده آن توسط تجار و بازرگانان و با منشأ ارز نیمایی و از طریق مناطق آزاد، ویژه اقتصادی و بعضاً پبله وری وارد کشور شده است و عملاً با نرخ ارز آزاد در اختیار زنجیره قرار گرفته است و این در حالی بوده است که واحدهای بزرگ تولیدی عضو انجمن برای ثبت سفارش، تخصیص و تامین ارز مورد نیاز برای واردات ماشین‌آلات و قطعات و مواد اولیه خود با مشکلات عدیده مربوط به سهمیه‌بندی‌ها و زمان‌بندی و بروکراسی‌های مختلف مواجه بوده‌اند و علیرغم درج آمار تولید در سامانه‌های مختلف و پیش‌بینی و درج برنامه‌های تولید آتی خود ثبت سفارشات ایشان با تاخیر و با دشواری تأیید می‌شود.

در اسفند ماه سال گذشته طی نشست‌های مشترکی با حضور سایر تشکلهای ذینفع در دفتر صنایع منسوجات و پوشاک این موضوع مورد بررسی و کارشناسی قرار گرفت و مقرر شد با عنایت به شرایط ارزی کشور و لزوم تخصیص ارز به بازسازی و نوسازی صنعت جهت حصول اهداف برنامه توسعه نسبت به ایجاد محدودیت‌هایی برای وارد کنندگان عمده پارچه (که عموماً تجار از مناطق آزاد و ویژه بودند) اقدام گردد تا پارچه مورد نیاز کشور با منشأ نیمه صرفاً توسط تولید کنندگان پوشاک و متناسب با درج آمار تولید در سامانه جامع تجارت و پس از طی مراحل قانونی لازم صورت پذیرد و تجار و بازرگانان و آنچه تحت این عناوین از مناطق آزاد، ویژه اقتصادی، پبله‌وری و هر گمرکی ثبت سفارش می‌گردد صرفاً با منشأ ارز حاصل از

مهندس سید شجاع‌الدین امامی‌رئوف- دبیر انجمن صنایع نساجی ایران در گفت‌وگو با مردم‌سالاری:

نساجی نمادی از بالندگی بخش خصوصی در اقتصاد کشور

اشاره:

مهندس امامی‌رئوف در گفت‌وگو با روزنامه مردم‌سالاری، ضمن اشاره به این نکته حجم قابل ملاحظه‌ای کالای وارداتی شامل پارچه و نخ به لحاظ دریافت سوپسید ناشی از اختلاف نرخ ارز نیمه و ارز آزاد وارد کشور شده است و این پارچه و نخ وارداتی بدلیل عدم شفافیت در سامانه‌های دولتی بدون فاکتور رسمی و بدون مالیات بر ارزش افزوده در بازار مبادله می‌شوند و طبیعی است که برای محصولات تولید داخل مشکلاتی را در سطح عرضه ایجاد نموده‌اند و تداوم این روند منجر به کاهش توان تولید داخل شده است؛ ادامه می‌دهد: «صنعت نساجی یکی از صنایع موفق کشور است که تقریباً توسط بخش خصوصی اداره می‌شود و خوشبختانه تجربیات موافقی از سرمایه‌گذاری و تولید را در دهه‌های گذشته آرایه نموده است صنعتی خصوصی که همیشه با درگیر قوانین و ضوابط دولتی است و دقیقاً همین موضوع عاملی شده رشد و توسعه این صنعت با مخاطراتی همراه باشد.

به زعم وی، اگر مسائل سیاست بین الملل و محدودیت‌های تحریمی و یا تغییرات مکرر قوانین و مقررات و مسایل و مشکلات بخش کلان اقتصاد و صنعت کشور نبود امروز صنعت نساجی ایران نیز همچون فرش دستباف ایرانی می‌توانست حداقل در منطقه حرف‌های بیشتری برای گفتن داشته باشد.» مشروح این مصاحبه از نظر تان می‌گذرد:

صادرات خود یا غیر باشد.

البته بررسی آمار بیست وارد کننده بزرگ پارچه در سال گذشته حکایت از تخصیص ارزهای نیمایی کلان به شرکت‌هایی در مناطق آزاد و ویژه اقتصادی دارد که حتی در سامانه جامع تجارت نیز در وضعیت راکد بوده و آماری درج ننموده اند بعنوان مثال شرکتی که هویت آن برای هیچ یک از فعالین صنعت نساجی و پوشاک روشن نیست به تنهایی در حدود یکصد میلیون دلار از مجموع ۷۵۰ میلیون دلار واردات پارچه با ارز نیمه را بخود اختصاص داده است و شاید در حدود شش وارد کننده بزرگ دویست میلیون دلار ارز نیمه برای واردات پارچه گرفته‌اند.

پس از بررسی‌های مختلف مقرر شد تا دفتر صنایع منسوجات و پوشاک نسبت به برنامه‌ریزی و مدیریت سهمیه‌های تخصیص ارز برای واردات اقدام نماید و ارز نیمه برای واردکنندگان (تجار و بازرگانان) و واردات ارز مناطق آزاد، ویژه اقتصادی و پبله وری حذف گردد و از محل صرفه جویی ارزی حاصل از این موضوع در روند ثبت سفارش و تخصیص ارز برای واردات ماشین‌آلات و مواد اولیه ابتدای زنجیره ارزش تسهیل صورت گیرد و البته برنامه مذکور توسط دفتر محترم

صنایع منسوجات و پوشاک پیگیری و تنظیم شد و نظرات تشکلهای ذیربط نیز اخذ گردید اما در عمل محقق نشد و آمارهای شش ماهه اول سال نه تنها حکایت از افزایش بیست درصدی واردات از محل تخصیص ارز نیمه برای واردات پارچه دارد حتی بلکه بعنوان مثال شرکتی که به آن اشاره شد و در سال گذشته مورد اعتراض تشکلهای مختلف برای دریافت ارز نیمه قرار گرفته بودند و کمیسیون صنایع مجلس، سازمان بازرسی و نهادهای نظارتی نیز پیگیر موضوع آن بودند در شش ماهه اول سال نسبت به شش ماهه اول سال گذشته ارز بیشتری دریافت نموده است و متأسفانه این در حالی است که شرکت‌های مختلف عضو انجمن در پرونده‌های ثبت سفارشات و تخصیص ارز خود برای واردات مواد اولیه و ماشین آلات حتی از محل ارز حاصل از صادرات خود و غیر نیز با مشکل مواجه می باشند و بعضاً در حدود یکسال است که درگیر بروکراسی اداری هستند و این موضوع به شدت مورد اعتراض انجمن صنایع نساجی ایران و سایر ذینفعان می باشد و جای بسی تعجب است که چگونه شخص یا اشخاصی غیر کارشناس

در رأس مناصب مدیریتی وزارت صنعت، معدن و تجارت و بدون توجه به مصالح و منافع ملی و حتی نظرات مشورتی و تخصصی دفاتر و تشکلهای تخصصی در جهت ضربه زدن به تولید ملی گام برمی دارند.

امامی رئوف با اشاره به آمارهای منتشره از بانک مرکزی و مرکز آمار ایران و بررسی های میدانی می گوید: متأسفانه بدلایل مختلف از جمله مسائل و مشکلات اقتصادی کشور و کوچک شدن سبد خانوار و کاهش قدرت خرید مردم و افت چشمگیر ارزش پول ملی، بازار با رکود توری مواجه بوده است و صنعت نساجی نیز از این اوضاع نا به سامان بی بهره نبوده است ضمن اینکه قطعی های مکرر برق، سیاست‌های غیر کارشناسی و متغیر و بی ثبات ارزی و بانکی در ماههای گذشته سبب شده است که تولیدکنندگان کشور روزهای خوبی را تجربه نکنند و حداقل توقع ایشان از دولت و حاکمیت این است که در راستای حمایت از تولید داخل و سیاست‌های نظام در حمایت از کالای ایرانی از ورود کالاهای خارجی که

مشابه ساخت داخل دارند جلوگیری به عمل آورد و یا حداقل سوبسید اختلاف نرخ ارز نیما و آزاد را تحت عنوان یارانه جذاب در اختیار واردکننده قرار ندهند.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران می گوید: اگر دولت محترم توان مقابله با قاچاق پوشاک و پارچه را ندارد حداقل توقع از دولت این بود که در شرایط فعلی که بازار با رکود مواجه است از تخصیص ارز نیمایی برای واردات پارچه‌ای که ساخت داخل دارد خودداری می‌نمود.

متاسفانه در شرایطی قرار گرفته‌ایم که حجم قابل ملاحظه‌ای کالای وارداتی شامل پارچه و نخ به لحاظ دریافت سوبسید ناشی از اختلاف نرخ ارز نیما و ارز آزاد وارد کشور شده است و این پارچه و نخ وارداتی بدلیل عدم شفافیت در سامانه‌های دولتی بدون فاکتور رسمی و بدون مالیات بر ارزش افزوده در بازار مبادله می‌شوند و طبیعی است که برای محصولات تولید داخل مشکلاتی را در سطح عرضه ایجاد نموده اند و تداوم این روند منجر به کاهش توان تولید داخل شده است چرا که حتی اگر در شرایط برابر قیمت و کیفیت قرار داشته باشند به لحاظ عدم صدور فاکتور رسمی و عدم پرداخت ارزش

افزوده اختلاف ده درصدی در قیمت مزیت بیشتری در بازار و صف خواهند داشت. استمرار شرایط و موارد مذکور از جمله افزایش واردات از محل ارز نیما در سال گذشته و شش ماهه اول سال و مشکلات ایجاد شده برای واحدهای تولیدی در رقابت با سوبسید نرخ ارز نیما که توسط دولت به وارد کننده پرداخت شده است و عدم وجود ضوابط و زیر ساخت برای رصد و نظارت بر زنجیره توزیع کالاهای وارداتی از طریق سامانه‌های تحت کنترل دولت و مشکلات مربوط به عدم شفافیت صدور فاکتور رسمی و پرداخت مالیات ارزش افزوده در سطح اصناف و همچنین تداوم روند دریافت ارز نیما توسط شرکت‌های بزرگ وارد کننده از مناطق آزاد و ویژه و پیله‌وری و بازارچه مرزی و همچنین قاچاق بی‌رویه و بدون محدودیت انواع پوشاک و پارچه به کشور در کنار سیاست‌های انقباضی بانک‌ها در تامین سرمایه در گردش و نقدینگی واحدها و اتخاذ تصمیمات غیر کارشناسی و غیر مشورتی در سطوح بالای وزارت صمت از سال گذشته بخصوص در تنظیم سیاست‌های ارزی صنعت و عدم موفقیت وزارت صمت در کنترل و نظارت بر سهمیه‌های ارزی و تخصیص و تامین ارزها در نهایت منجر به افزایش فشار به

تولیدکنندگان داخلی شده است. وی در ادامه افزود: پیشنهاد انجمن صنایع نساجی ایران جهت حمایت از ساخت داخل در شرایط فعلی که بازار مملو از پارچه و نخ خارجی با منشأ ارز نیمایی می‌باشد به شرح ذیل است:

- ۱- لزوم اصلاح تعرفه‌های گمرکی زنجیره ارزش صنعت نساجی بصورت پلکانی و متناسب با حلقه‌های مختلف زنجیره
 - ۲- لزوم حذف منشأ ارز نیمایی برای واردات پارچه
 - ۳- نرخ مبنای محاسبات ارز در گمرکات کشور اصلاح گردد لازم به توضیح است که در حال حاضر نرخ مبنای محاسبات ارز در گمرک ۲۸۵۰۰ تومان می‌باشد که عملاً کارکرد ارزش گذاری و تعرفه گذاری را از بین برده است.
 - ۴- واردات از مناطق آزاد و ویژه اقتصادی و پیله‌وری محدود و صدور مجوز تحت نظارت و کنترل دفتر تخصصی قرار گیرد.
 - ۵- واردات نخ و پارچه از اقلام پیله‌وری و ته لنجی و بازارچه‌های مرزی حذف گردد.
 - ۶- دولت محترم در مبارزه با قاچاق و واردات غیر رسمی و بد اظهارها و فساد اهتمام جدی‌تری نشان دهد.
 - ۷- به نقش مشارکتی و فنی و تخصصی بخش خصوصی و تشکل‌های تخصصی ملی در نظام حکمرانی توجه بیشتری مبذول گردد
- متاسفانه اعمال سلیقه‌های غیر کارشناسی در سال‌های گذشته در رأس مدیریت‌های ارشد وزارت صمت و عدم توجه به ظرفیت‌های قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار و بخصوص حقوق فعالان اقتصادی در مفاد مختلف این قانون و آئین نامه‌های اجرایی آن که در دولت قبلی ابلاغ شد خسارات مختلف و زیان‌های جبران ناپذیری را به صنعت و تولید کشور تحمیل نموده است که متاسفانه چنانچه برخورد مناسبی با مدیران خاطی و نا لایق مذکور صورت نگیرد همین رویه مجدداً در مناصب دیگر تکرار خواهد شد.